

राज्ञायधर्मः यत्तद्विदुर्वादिषुयथाविधानुग्रहबुद्ध्यावातितव्यमिति ॥ १२ ॥ यद्धमलोपाद्राज्ञाः ऋणभवतितदेवतायर्चनेन नश्यतीत्याह देवतानीति लोके चततएव पूज्यो भवतीति संयोगांतरं ॥ १३ ॥ उत्था-
नेन पुरुषकारेण प्रयतेथाः जयाद्यर्थेयतस्व दैवंप्राग्भवीयंकर्मदेवताराधनादिकं वा केवलं उत्थानं विना न राज्ञां इष्टमर्थं साधयेत् ॥ १४ ॥ साधारणं रथचक्रवत्समानं तत्रापि पौरुषं परं श्रेष्ठं दृष्टद्वारत्वात् दैवं तु फल-
द्वासनिश्चित्यमुच्यते अकरणदोषात्फलासिद्धौ फलसिद्धौ तु दुःखान्मुच्यते ॥ १५ ॥ विपन्ने इति घटस्वघटयस्व कर्षकवत्सकृत्फलवैफल्येऽपि यतस्त्वेवेत्यर्थः ॥ १६ ॥ नहीति सत्यात्सामंता अपि बशे भवंत्यन्यथा

तदग्रे राजधर्मान् हिमदर्थे त्वं पितामह ॥ प्रब्रूहि भरत श्रेष्ठत्वं हि धर्मभृतां वरः ॥ ८ ॥ आगमश्च परस्त्वत्तः सर्वेषां नः परंतप ॥ भवंतं हि परं बुद्धौ वा सुदेवो भिमन्यते ॥
॥ ९ ॥ भीष्म उवाच नमो धर्माय महते नमः कृष्णाय वेधसे ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्तु त्वधर्मान्वक्ष्यामि शाश्वतान् ॥ १० ॥ शृणु कारुण्येन मत्तस्त्वं राजधर्मान्यु-
धिष्ठिर ॥ निरुच्यमानान्नियतो यच्चान्यदपि वांछसि ॥ ११ ॥ आदावेव कुरु श्रेष्ठ राज्ञारंजन काम्यया ॥ देवतानां द्विजानां च वर्तितव्यं यथाविधि ॥ १२ ॥ दैवता-
न्यर्चयित्वा हि ब्राह्मणांश्च कुरु ह ॥ आनृण्यं याति धर्मस्य लोके न च समर्च्यते ॥ १३ ॥ उत्थानेन सदा पुत्रप्रयतेथा युधिष्ठिर ॥ न त्युत्थानमृते दैवं राज्ञा मर्थं प्रसाध-
येत् ॥ १४ ॥ साधारणं द्वयं त्येतद्वैवमुत्थानमेव च ॥ पौरुषं हि परं मन्ये दैवं निश्चित्यमुच्यते ॥ १५ ॥ विपन्ने च समारंभे संतापं मास्म वै कृथाः ॥ घटस्वैव सदात्मानं रा-
ज्ञामेष परो नयः ॥ १६ ॥ न हि सत्यादृते किंचिद्राज्ञां वै सिद्धिकारकं ॥ सत्ये हि राजानिरतः प्रेत्य चेह च नंदति ॥ १७ ॥ ऋषीणामपि राजेन्द्र सत्यमेव परं धनं ॥ तथारा-
ज्ञां परं सत्यान्नान्यद्विश्वासकारणं ॥ १८ ॥ गुणवान् शीलवान् दांतो मृदुर्धर्म्यो जितेन्द्रियः ॥ सुदर्शः स्थूललक्ष्यश्च न भ्रश्येत सदा श्रियः ॥ १९ ॥ आर्जवं सर्वकार्येषु
श्रयेथाः कुरु नंदन ॥ पुनर्नयविचारेण त्रयीसंवरणेन च ॥ २० ॥ मृदुर्हिराजा सततं लब्धो भवति सर्वशः ॥ तीक्ष्णाच्चोद्विजते लोकस्तस्माद्बुभयमाश्रय ॥ २१ ॥ अदं-
ब्ध्याश्चैव ते पुत्रविप्राश्च ददतां वर ॥ भूतमेतत्परं लोके ब्राह्मणो नाम पांडव ॥ २२ ॥

विश्वासाभावात्स्वीया अप्युद्विजते क्षीणा अपि परे प्राणपणेनापि जिगीषंत एवेति श्लोकद्वयार्थः
॥ १७ ॥ १८ ॥ गुणाः शौर्यो दार्यगांभीर्यादयस्तद्वान् शीलं सदाचारस्तद्वान् दांतः अचपलः मृदुर्दयावान् धर्म्यो धर्मादनपेतः जितेन्द्रियः जितचित्तः सुदर्शः प्रसन्नवक्त्रः स्थूललक्ष्यः बहुप्रदः ॥ १९ ॥ आ-
र्जवं अवक्रतां नयोनीतिः स्वरंध्रगोपनं पररंध्रान्वेषणस्य स्वेन क्रियमाणस्य परेभ्यो गोपनं मंत्रगोपनं चेत्यादित्युक्तेन विचारेण ऊहापोहेन साधकबाधकोपन्यासेन क्रियमाणेन त्रयीसंवरणे उक्तविधनीतिरूपे आ-
र्जवं यथार्थभाषित्वं च न श्रयेथाः ॥ २० ॥ उभयं मृदुत्वं तीक्ष्णत्वं च समुचितं आश्रय ॥ २१ ॥ तत्रापि तीक्ष्ण्यापवादमाह अदंब्ध्या इति ॥ २२ ॥